

אילה יקרה!

אכתוב את רחשי ליבי מהספר היקר שלך לעילוי נשמתו הטהורה של הצדיק אלעאי יהודה נ"ע.
 הגעתי רק עד עמוד 7 בינתיים, כי את הספר הזה לא קוראים, את הספר הזה סופרים כל אות כמו יהלום,
 וכשסופרים יהלומים מתענגים גם בזמן הספירה, ובגלל יוקר היהלומים סופרים שוב ושוב ושוב.
 אז בניגוד לאופי שלי שאני עושה הכל מהר, הפעם השתלטה הנשמה שלי על הנפש הבהמית שלי.
 והיא הנשמה – קוראת את מסע החיים של הנשמה הצדיקה שבע"ז ישוב ממש מיד עם ביאת משיח צדקנו
 לעולם הזה, ותראה כמה היא היתה אחראית לקירוב המשיח והגאולה.
 כל משפט שאני קוראת אני מדברת אלייך אילה היקרה, ואני שואלת אותך, יקירתי האם את בצל-אל (או
 אולי את בצלאל).
 כמו שבצלאל-ל ידע להכין את הכלים למשכן, כך את יודעת להכין דרך הספר הזה את הכלים לבית המקדש
 השלישי... שבע"ה יירד משמים ממש עכשיו.
 ידוע שהספר נכתב בדם ליבך- וכמו שאמרת שהלב הוא קולמוס הנשמה, ועדיין לדעתי אי אפשר לכתוב
 את הספר הזה, בלי לקבל ידיעה ישרה מהצדיק למעלה, יש תקשורת ישירה מהשם דרך הצדיק מלמעלה
 למטה. כך נכתב הספר, אין משהו אחר לדעתי הקטנה.
 זה שהספר מעורר את מסע הנשמה שלי, זה מראה על האמת הצרופה שצועקת מכל מילה ומכל אות.
 הספר הזה הוא שירת הנשמה גם שלך וגם של בנך הצדיק...
 מה אומר לך יקירה, השם אוהב את עם ישראל לכן זיכה אותו בספר הזה!
 ממש ממש לפני רגע הגאולה הכללית והפרטית...
 כמו שליבי מלא עד גדותיו ואני רק בעמוד 7. כמובן עיניי מלאות דמעות זולגות ללא הרף, אבל בליבי
 מתנגן הניגון הללויה, הללויה.

שירת הלב עולה ובוקעת ממעמקי הכאב ומשמחת הנשמה שמילאה את ייעודה.
 מודה לשם שהכרתי אותך-אותו...
 מודה להשם על הזכות לקרוא בספר, מודה להשם שאני יהודיה.

שירת הלב עולה ובוקעת ממעמקי הלב ומשימחת הנשמה שמילאה את ייעודה..."
 המכתב הזה הוא כשיר תודה להשם ית' על הזכות להכיר נשמות כה גדולות.

באהבה רבה,

לאה ויינשטיין.